ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ 23 ΜΑΪΟΥ 1884. ΑΡΙΘ. 14

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

Εἰδοποιήσεις δημοσιεύονται κατὰ συμφωνίαν ἰδιαιτέραν μετὰ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρα σύμφωνα μὲ τὰ ἰδεώδη τοῦ "Σάλπιγγος" γίνονται δεκτὰ καὶ δημοσιεύονται, ἂν καὶ ἀνώνυμα.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... ,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι. Editor S. Hourmouzios.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες, καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ «ἐλευθερία παρηρμηνεύθη!
Ἡ «καλὴ ἀνατροφὴ παρεποιήθη.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Φίλτατοι γονεῖς! Ἀναλογισθῶμεν πρὸς Θεοῦ τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν φέρομεν ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος ἡμῶν ὡς γονέων, καὶ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα πρὸς ἣν ὀφείλομεν παραδῶσαι ἀξίους πολίτας ὑγιεῖς καὶ εὐρώστους καθ' ὅλα κατά τε τὸν νοῦν, τὸ σῶμα καὶ τὴν ἠθικὴν διάπλασιν· ἂς ἀναμνησθῶμεν τὸν περιωρισμένον βίον ὃν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ διήλθομεν ὑπὸ τὸ αὐστηρὸν καὶ ἐπιτακτικὸν βλέμμα τῶν γονέων ἡμῶν, βίον ὃν σήμερον καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπαινοῦμεν, καὶ ἂς ἐφαρμόσωμεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· ἂς λείψῃ εἰς τοῦτο ὁ ψευδοπολιτισμὸς, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὸ πρόσχημα καὶ τὸ εὔηχον ὄνομα τῆς Ἐλευθερίας κινδυνεύει νὰ καταπλημμυρήσῃ πᾶσαν πρᾶξίν μας, καὶ ἂς θεωρώμεθα ὡς πρὸς τοῦτο ἀπολίτευτοι· ἂς κατηγορώμεθα ὡς πρὸς τοῦτο ὅτι ζῶμεν τὸν βίον τῶν καὶ πρὸ 2 χιλ. ἐτῶν προγόνων ἡμῶν· διότι ἐὰν τὸ ἀφίνειν ἀνεξελέγκτους τὰς πράξεις τῶν ἐξημμένην φαντασίαν συνήθως ἐν τῇ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ ἐχόντων τέκνων ἡμῶν, ἐὰν τὸ ἀφίνειν ἀχαλινώτους ἔλας τὰς νεανικὰς ὁρμὰς καὶ ὀρέξεις των νὰ φθάνωσιν αὗται εἰς τὸν ὕψιστον τῆς ὑπερβολῆς βαθμὸν, συνεπιφέρουσαι κινδύνους καὶ καταστροφὰς ἠθικὰς τε καὶ ὑλικὰς, συναινοῦντες καὶ συνεπικυροῦντες καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς ἀσυγχωρήτου σιωπῆς μας, ἐὰν λέγω ταῦτα πάντα καλῆται πολιτισμὸς, πρόοδος, τότε μὰ τὴν ἀλήθειαν προτιμότερος καὶ χιλιάκις προτιμότερος ὁ βαρβαρισμὸς καὶ ἡ ἀμάθεια. Ἡ φράσις «ἄφες ἐλεύθερον» ἡ ἀπερισκέπτως μὲν ὑπὸ τῶν γονέων ἐκφερομένη, ἡδέως δὲ ὑπὸ τῶν τέκνων ἀκουομένη, κατήντησε σήμερον «ἀπεριόριστος»· ἡ τὴν σωφροσύνην σώζουσα μεσότης κατ' Ἀριστοτέλην δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῇ· «ἄφες ἐλεύθερον» νὰ συναναστραφῇ καὶ νὰ διασκεδάσῃ διότι βλάπτεται(;), «ἄφες ἐλεύθερον» νὰ ἐκπληρεῖ καταχόρως πᾶσαν ἐπιθυμίαν του διότι προσβάλλεται ἡ ὑγεία του(;!) «ἄφες ἐλεύθερον», διότι εἶνε νέος νὰ χαρῇ(!) καὶ ἀδιάφορον ἂν ἡ προσωρινὴ χαρά του γίνῃ πρόξενος λύπης διαρκοῦς εἰς ὁλόκληρον οἰκογένειαν. Τοῦτο ἀρά γε καλεῖται καλὴ ἀνατροφή; Τοιαύτη εἶνε ἀρὰ γε ἡ ἐν τῷ πολιτισμῷ πρόοδος πάσης προοδευτικῆς κοινωνίας;

Χαλινὸν γονεῖς! διότι κατὰ χρημνοῦ βαίνομεν· τὸ ἅρμα ἐκτροχιάσθην φέρεται βαρυπετὲς πρὸς κατήφορον· ἀνάγκη νὰ κρατηθῇ συντόνως πρὶν ἢ λάβῃ τὴν ὑπὸ τῶν νόμων τῆς βαρύτητος ὑπαγορευομένην ταχύτητα, καθότι δυσκολώτατον τότε ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀδύνατον ἀποβαίνει ν' ἀναχαιτισθῇ ἡ πρὸς τὰ κάτω ἡ πρὸς τὴν συγκρουσιν καὶ συντριβὴν φέρουσα ὁρμή· «ἄφες ἐλεύθερον» τὸ τέκνον σου νὰ διασκεδάσῃ ἀλλὰ μετὰ τίνων; «ἄφες ἐλεύθερον» νὰ χαρῇ· ἀλλὰ πῶς; καὶ ποῦ; «ἄφες ἐλεύθερον» ν' ἀκολουθῇ τὰς φυσικὰς ὁρμὰς, ἀλλὰ πῶς καὶ πότε; ἰδοὺ ποῦ πρέπει νὰ ἐχωμεν ἐστραμμένον καὶ προσεκτικώτατον τὸ βλέμμα· ἰδοὺ ποῦ ἐγκειται τὸ πατρικὸν καθῆκον· ἰδοὺ ἡ ρύθμισις ἡ ὑπὸ τῆς πατρικῆς στοργῆς ἐπιβαλλομένη· ἄλλως θᾶττον ἢ βράδιον βαρείας καθ' ἡμῶν ἐξομεν τὰς μομφὰς τῆς κοινωνίας, τὰς ἐπιπλήξεις τοῦ συνειδότος, καὶ τῶν τέκνων μας αὐτῶν τὰ πικρὰ παράπονα.

Χρυσοκόπανον.

Σκέψεις ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Κανονισμὸς δὲ νὰ διέπῃ τὸ ὅλον δημιουργηθησόμενον ἐθνικὸν οἰκοδόμημα καὶ τὴν διαχείρισιν καὶ τὰ κατὰ θήκοντα τῶν διαχειριστῶν καὶ τῆς ἐκλεχθησομένης ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις κατὰ τριετίαν νὰ ἐκλέγηται εἰς τέσσαρα τμήματα εἰδικά, ἕκαστον κατὰ παροικίαν ἑκάστου Μητροπολίτου, συγκειμένη ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν, καὶ προεδρευομένη πάντοτε ὑφ' ἕνα ἕκαστον Μη

τροπολίτην. Μία δὲ γενικὴ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὡσαύτως, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ συνεδριάζουσα καθ' ὡρισμένας ἐποχὰς δίς τοῦ ἔτους τακτικῶς.

Τέσσαρες ταμίαι ὑπεύθυνοι πρὸς λογοδοσίαν, εἷς ἕκαστος καθ' ἑκάστην ἀρχιερατικὴν παροικίαν, ἐν τῷ ταμείῳ τῶν ὁποίων νὰ κατατίθηνται τὰ πλεονάζοντα, καὶ ὑφ' ὧν νὰ τοκίζωνται πρὸς κοινὸν ὄφελος ἀσφαλῶς.

Τὸν κανονισμὸν νὰ ὑπογράψωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ἡ παγκύπριος ἐπιτροπή, ἐφωδιασμένη προηγουμένως διὰ τακτικῶν ἀνεκκλήτων πληρεξουσίων, εἶτα δὲ κατ' αἴτησιν ὅλων ἐπικυρώσῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις. εἰς τρόπον ὥστε νὰ θεωρηθῇ οὗτος ὡς εἰδικὸς ἐν ἰσχύϊ κανονισμὸς καὶ νόμος ὑποχρεωτικὸς δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς Ἕλληνας κατοίκους.

Τοιουτοτρόπως ἐπιτευχθήσεται ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν ἐφικτὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος λύσις. Καὶ ἂς παύσωμεν πλέον φωνασκοῦντες καὶ λέγοντες καὶ συκοφαντοῦντες μυρία, καὶ τὰ πράγματα μεγεθύνοντες καὶ ἑκατομμύρια προσόδων καταμετροῦντες, χωρὶς προηγουμένως νὰ σαθμίσωμεν τὰς προσόδους, τὰς δαπάνας, τοὺς κόπους τῆς καλλιεργείας, τοὺς βαρεῖς φόρους, τὰς ἀνομβρίας καὶ τἆλλα ἐπὶ τῆς ταλαίνης πατρίδος κατ' ἐνιαυτὸν ἐπιπίπτοντα ἀτυχήματα, ἅπερ πολλάκις ἀπορροφῶσιν οὐ μόνον τὰς προσόδους, ἀλλὰ καὶ τὰ κεφάλαια ἀκόμη. Ἂς ἀναλογισθῶμεν ἔτι, ὅτι χωρὶς νὰ προσέλθωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ εἰς ἀρωγὴν καὶ βοήθειαν, οὐδὲν πασῶς καλὸν καὶ κοινωφελὲς ἐπιτυγχάνεται, προσκαιροῦντες μόνον ἀπὸ τὰ ἕτοιμα, ἢ καὶ ὅπως συνειθίζωμεν νὰ προφασιολογῶμεν ἀπὸ τὰ ἐθνικά μας.

Ἄλλως τε ἐὰν κακίζοντες θεωρῶμεν ὅτι ὁ κληρός μας εἶναι κακὸς διαχειρισὴς τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, καὶ ἡμεῖς ὅμως ἐν τῷ ἐγωϊσμῷ τοῦ ἀλαυθάσου δὲν πρέπει νὰ φρονῶμεν ἑαυτοὺς καλοὺς καὶ ἀπταίστους, διότι ἄπαντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος εἴμεθα. Ἀνάγκη δ' ἐπὶ τέλους νὰ μάθωμεν ὅτι, ὁπόταν οἱ τρεῖς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου πτυχιοῦχοι Ἀρχιερεῖς μας μεταλλάξωσι καὶ αὐτοὶ ὡς ἄνθρωποι τὸν βίον, ἀγνοῶ μὰ τὴν ἀλήθειαν μ' οἱ ποίους πρὸς ὁμοίους θὰ τοὺς ἀντικατασήσωμεν. Ἐπειδὴ δυσυχῶς οὐδόλως μέχρι τοῦδε ἐπρονοήσαμεν ἵνα προπαρασκευάσωμεν εἰς τοῦτο ἄνδρας ἱκανούς. Καὶ τότε θὰ ψάλλωμεν ἀναμφιλέκτως τὰ συνήθεα συνήθη ρωμαϊκὰ μοιρολογήματα "κρῖμα οἱ καϋμένοι! ἦσαν ἀληθῶς ἀξιολογώτατοι", καὶ ἄλλα μυρία μετὰ θάνατον ἀνωφελῆ ἐγκώμια.

Λευκωσία. Γ. Ι. ΚΥΠΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Οἱ τέσσαρες τῆς Νήσου Σ. Ἀρχιερεῖς συνελθόντες ἐσκέφθησαν καὶ ἔθεντο τὰς βάσεις πρὸς λύσιν τοῦ Ἐκκλ. ζητήματος, ἂς ἀνυπομόνως ὁ λαὸς περιμένει νὰ ἴδῃ ἐν ταῖς μετ' οὐ πολὺ ἐκδοθησομέναις ἐγκυκλίοις, δι' ὧν θέλει προσκληθῇ καθ' ἃ μανθάνομεν ὁ λαὸς νὰ στείλῃ ἀντιπροσώπους κατὰ τὴν 15 Ἰουλίου καθ' ἣν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς αὖθις θέλουν συνέλθῃ. Καθ' ἡμᾶς εὐκολώτερον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐστέλλοντο οἱ κ. κ Βουλευταὶ καθότι δυσκολώτατον ἀποβαίνει κατὰ τὴν ὥραν μάλιστα ταύτην, καθ' ἣν ὁ λαὸς ἐνασχολεῖται σπουδαίως εἰς τὴν ἐργασίαν του, νὰ ἐκλέξῃ ἀντιπροσώπους ἄλλους. Ἂς ἴδωμεν τέλος πάντων ποῦ θὰ καταλήξῃ καὶ τὸ πολυθρύλλητον τοῦτο ζήτημα τοῦ ἀποίου μία οἱαδήποτε λύσις, ἀξιοπρεπὴς πάντοτε, κατήντησε φυσικὴ συνέπεια τῆς μεταπολιτεύσεως ἣν μοιραίως ἡ νῆσος Κύπρος ὑπέστη.

—

Ὑπό τινος πολίτου ἐνταῦθα ἐλάβομεν ἐπιστολὴν μεστὴν ὕβρεων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐν τῷ παρελθόντι ἀριθμῷ ἐδημοσιεύθη διάλογός τις, σταλεὶς ἡμῖν ὑπό τινος, ὅστις, καίτοι ἀνώνυμος ὅλως, προσέβαλε, λέγει, αὐτόν. Ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀπαντήσωμεν τῷ πολίτῃ τούτῳ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, λέγομεν ἤδη μόνον αὐτῷ ὅτι αἱ ἐν τῇ ρυπαρογραφίᾳ τουΰβρεις ἔστωσαν κοσμήματα τῆς κεφαλῆς του.

—

Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς ἡ πόλις ἡμῶν ἐφαιδρύνθη· διάφορα καταστήματα ἑορτάζουν καὶ χαίρονται χαρὰν χαρμόσυνον διότι ὑπεδέχθησαν πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἡ ἐπί τινα καιρὸν ἀπέρησις ἀπεγοήτευσεν αὐτὰ καὶ προὐξένησε σπάσιν εἰς τὰς ἐμπορικὰς κινήσεις των. Ἀχ ἀκρὶς ἀκρὶς! δὲν ξεύρω μὲ ποῖον τρόπον πρέπει νά σε παρακαλῇ τις διὰ νὰ ἀκούσῃς· τί τάχα ἔφαγες μόνον τὸ κουσκούνι τοῦ κατέλλου του διὰ νὰ μᾶς δείξῃς ὅτι ἠδύνασο νὰ τὸ κάμῃς καὶ δὲν τὸ ἔκαμες; ἢ ἐνῷ ἤρχισες νὰ τὸν τρώγῃς ἠσθάνθης καὶ σὺ τὴν μεγάλην ξυνάδαν του καὶ ἀπεμακρύνθης; τοῦτο πιστεύω θὰ ἦνε τὸ ἀληθινόν· καὶ τότε ἀλοίμονον! δὲν θὰ βρεθῇ πιστεύω κανὲν ζῶον νὰ πλησιάσῃ τέτοιον τρομερὸν ζῶον!

—

Οἱ ζωοκλέπται κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας εἰργάσθησαν μέχρις ἰδρῶτος καὶ καμάτου· ὁλοφάνερα πλέον λαμβάνουν τὰζῶα καὶ ἀπέρχονται· ποῦ; ἀγνοεῖτε εἰσέτι. Ἑταιρίαι πολλαὶ ἐσχηματίσθησαν, καὶ Πρακτορεῖα συνεστάθησαν εἰς πλεῖστα μέρη, εἶναι δὲ τόσον καλῶς διωργανωμένα ὥστε, ἐκλάπησαν ζῶά τινος; ἀδύνατον πλέον νὰ εὑρεθῶσιν· ὑποτίθεται λοιπὸν ὅτι τὰ τῆς ζωοκλοπῆς Πρακτορεῖα εἶναι συνδεδεμένα μὲ ἐξωτερικὰ ὅμοια, καὶ κατορθοῦται οὕτω ἡ ἐξαγωγὴ ἀμέσως τῶν κλεπτομένων ζώων, χωρὶς νὰ θαυματουργῇ καὶ ἐνταῦθα τὸ καταδρομικὸν πλοιάριον· ἄλλως πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξηγηθῇ τοῦτο, νὰ κλέπτωνται διὰ μιᾶς ἐκ διαφόρων χωρίων, ἐκ Μαλιᾶς, Ὁμόδους, Βάσης, Λιμνάτι, Ἁγίας Φυλάξεως, πλεῖστα ὅσα ζῶα, νὰ ἐργάζωνται κατόπιν τηλέγραφοι καὶ ἐπιστολαί. καὶ ὅμως νὰ μὴ ἀνακαλύπτωνται τὰ ζῶα εἰς κανὲν μέρος· τί ἄλλο λοιπὸν δύναται κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ εἰμὴ ὅτι ἐξάγονται τῆς Κύπρου καὶ τὸ Κότορον κοιμᾶται;

—

Προψὲς ἐνῷ ἐστεκόμεθα ἐκεῖ ς τὸ ταχυδρομεῖον κοντὰ ἐμετρήσαμεν εἰς διάστημα 15 λεπτῶν 15. ἀνθρώπους καὶ γυναῖκας ποῦ ἔδωσαν πάνω σὲ κεῖνον τὸν κατηραμένον ἄλυσον· ἕνας μάλιστα ὁ ὁποῖος ἐκάμεν ἐντελεστάτην μετάνοιαν, μόλις εἶχε σηκωθῇ, εἶχεν ἀκόμη τὸν ἕνα πόδα χαμαὶ καὶ μᾶς παρεκάλεσεν ἔτσι γονυκλινὴς νὰ τὸ γράψωμεν ς τὴν «Σάλπιγγα», καὶ τοιαύτη βέβαια ἐκ βάθους καρδίας παράκλησις ἔπρεπε νὰ εἰσακουσθῇ. Μὰ κύριοι Ἄγγλοι! ἀφῆστε τὰ παιγνίδια καὶ τοιαῦτα παιγνίδια δὲν τρώγονται πλέον.

—

Ὑπάρχει ς τὸν κόσμον ἕν μάλλωμα ἕνας καβγᾶς ποὺ λέγομεν, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμεῖ κάθε ἕνας νὰ γίνηται. Προχθὲς εἰς τὸ πά-

νώ παντοπωλεῖον ἐμάλλωσαν οἱ κασάπηδες καὶ ἐπώλησαν τὸ κρέας 3 1)2 γρ. τὴν ὀκᾶν. Ἄχ καὶ νὰ μάλλωναν πάντοτε· τοῦτο εἶνε ὠφέλιμον μάλλωμα! Γιὰ ἀκοῦτε νὰ σᾶς πῶ κύριοι κασάπηδες· τὸ μάλλωμα δὲν εἶνε ἄσχημον πρᾶγμα. εἶνε καθὼς τὴν φωδιὰν ποῦ καθαρίζει τὸ χρυσάφι· λοιπὸν κ' ἐσεῖς πρέπει νὰ μαλλώνετε διὰ νὰ καθαρισθῆτε ἀκούετε; χά! νὰ σᾶς δῶ χά! ἀλλὰ ἕως ἐδῶ νὰ καταντᾷ τὸ μάλλωμά σας.

—

Οἱ μεγάλοι χοροὶ κατεπλημμύρησαν τὴν Λεμησσόν· κάθε λίγας ἡμέρας βλέπεις εἰς ἕν τοιχοκολλημένον χαρτὶ «Μέγας χυρὸς», ἀλλ' εἰς τί βασίζεται ἡ μεγαλειότης του, ἤ ποῦ εἶνε τὸ μεγαλεῖόν του δὲν ξεύρομεν. Ἠθελήσαμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον ποῦ ἔγκειται τὸ μεγαλεῖον· τοῖχοι ἐστολισμένοι μὲ ροδοδάφναις, ἄρκεται καρέκλαις 'ς τὸν γῦρον, δύο βιολάριδες καὶ τέσσαρα ζεύγη χορευτῶν ἀποτελοῦν ὅλην τὴν μεγαλειότητα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ «Μέγας χορός»· ὁ δὲ μικρὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα βιολάριν, ἕνα χορευτήν, ἕνα λύχνον καὶ δύο φανάρια.

—

Αἴ κύριε! ἐντροπὴν κύριε! ἡ ἀποβάθρα ἔγεινε διὰ νὰ συνηθροίζῃ χρήματα καὶ ὄχι....ἄ ναὶ καὶ διὰ περίπατον· πήγαινε ἔρχου ὅσας φορὰς θέλεις· ἀλλὰ τί εἶν' αὐτά;

Τρίμματος.

—

Ὁ κ. Α. Καμπανέλλης ἀναχωρήσας εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου του, ἀπονέμει δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς πάντας τοὺς ἐντίμους Κυρίους τοὺς ἐφοδιάσαντας αὐτὸν διὰ συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμους ὁμογενεῖς, ὧν τὴν εὐμενῆ καὶ γενναίαν σύμπραξιν εὐγνωμόνως προσδοκᾷ.

—

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα γρ. 168—180 τὸ γομάρι· μὲ πίσσαν 152—164.

Ὄξος 70—100 τὸ γομάρι.

Ραχὴ σοῦμα βαθμ. 19 γρ. 2 5)40—2 1)4 ἡ ὀκᾶ.

Χαρούπια 96—100 γρ. τὸ χαλεπ. καντάρι (ὀκ. 180) εἰς τὰς Ἀποθήκας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀπὸ μικρὰ μικρὰ ἐξωτερικὰ βέβαια δὲν ἐνδιαφέρεσθε τόσον· κάτι δὲ μεγάλα ἢ κἄπως σπουδαῖα νὰ σᾶς πῶ ἄν δὲν τὰ ἐμάθετε ἀπὸ ἄλλον.

Ἡ Ρωσσία ἐγέλασε τῆς Περσίας καὶ τῆς ἐπῆρε μίαν καλούτσικην Ἐπαρχίαν διὰ νὰ τὴν ἐνώσῃ μὲ τὸ Μὲρβ ποῦ πῆρε ταῖς προλαβούσαις, καὶ ἔκαμε μὲ τοῦτο τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐξυπίσαν ὅλαις ἡ μπύραις της. Ἐκήρυξε προχθὲς μὲ μεγάλαις ἐπισημότηταις τὸν διάδοχον Νικόλαον ὡς ἐνήλικα· δηλ. ὡς νὰ ἔλεγε μὲ τοῦτο εἰς τοὺς μηδενιστάς. "εἴμεθα δύο, φονεύετε τὸν ἕνα, τρὰκ ἀναβαίνει ἄλλος 'ς τὸν θρόνον". Ἡ Γαλλία ἔβαλεν ἐμπρὸς τοὺς στρατοὺς τῆς Κίνας, μὰ δὲν κατώρθωσε νὰ τοὺς φθάσῃ. τρέχουν πολλὰ οἱ διαβολοζακχαῖοι· ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐμπρὸς κ' αὐτοὶ κατόπιν κατεπλημμύρησαν τρεῖς ἐπαρχίας τῆς Κίνας ἢ τὰς ἔκαμαν τώρα νὰ προσδεύουν ἢ νὰ ἐνώνωνται μὲ τὸν ἄλλον κόσμον μὲ Γαλλικὰ πλοῖα, γαλλικὰ ἐμπόρια κλ. Ἡ Γερμανία ἀγωνίζεται ἢ προσπαθεῖ νὰ κάμῃ ἀρκατασλίκι μὲ ὅλον τὸν κόσμον διὰ νὰ ἀρήσῃ τὴν Γαλλίαν μόνην χωρὶς φίλους, διότι ξεύρει ὅτι ἡ Γαλλία ἔχει μεγάλην διάθεσιν νὰ κάμῃ ἕνα τσόκα μαζύ της καμμίαν φοράν.—Ἡ Τουρκία ἔλυσε τέλος πάντων τὸ Πατριαρχικὸν ζήτημα ἀφήσασα ἀνέπαφα ὅλα τὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς μόνον διὰ τοὺς ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι πράττουν ἐγκλήματα, θὰ συζητηθῇ κατόπιν νὰ εὑρεθῇ τρόπος νὰ τιμωρῶνται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ὅμως νὰ προσβάλληται καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς ἐκκλησίας.—Ἡ Ἀγγλία σκέπτεται, συλλογίζεται. βασανίζεται πῶς νὰ κάμῃ μὲ τὴν Αἴγυπτον. Ἐκεῖνος ὁ ἰδιότροπος Γόρδων ἐπῆγε κ' ἐτρύπωσε μέσα 'ς ἐκεῖνο τὸ Καρτοὺμ ἢ δὲν ἔχει ὄρεξιν νὰ βγῇ, κ' ἔκαμε τὴν θέσιν τοῦ πτωχοῦ τοῦ Γλάδστωνος ἢ σαλεύει. Τέλος πάντων δὲν θὰ δώσῃ ἡ Θεὸς ὑπομονὴν 'ς ἐκεῖνον τὸν Μαγδῆν ἕως 'ς τὸν Ὀκτώβριον; τότε νὰ δῇ τί θὰ πάθῃ—Ἡ Γλυκωνόματη τέλος πάντων Ἑλλὰς καταγίνεται μυσικὰ μυσικὰ ὡς νοσάρμασος οἰκοκύρης νὰ διορθώσῃ τὸ σπῆτί της. Αἴ μέσα μέσα ἀνακούετε μαλλώματα, δὲν σᾶς τρομάζουν βέβαια, διότι εἴμεθα κ' ἡμεῖς συνειθισμένοι 'ς αὐτά. Ἐκεῖνον τὸν Μιαούλην ποῦ μᾶς ἔκαψε τὴν καρδιὰν θὰ τὸν ἔχωμεν ὕστερα παῦ λίγας ἡμέρας. Ἔρχεται σὰν πουλλὶ ποῦ τὸν Παράδεισον νὰ μᾶς κελαδήσῃ κομμάτι.

Ἀρκεῖμας κ' ἕν κελάδημα πουλιοῦ τοῦ Παραδείσου, νὰ ἐξώξωμεν γιὰ μιὰν στιγμὴν τὰ πάθη τῆς Ἀβύσσου.

Λάρνακι 1 Ἰουνίου 84.

Κύριε Συντάκτα.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἴχομεν τὸ Ἐπισημότερον πρόσωπον τῆς νήσου μας, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐπισημοποιήθησαν καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ σοκκάκια μας φαντισθέντα ἐλικοειδῶς, ὡς αἱ γραμμαὶ τοῦ περιφήμου Ἀπελλῆ, διὰ μίαν ὅμως ἡμέραν. Τὴν ἐπαύριον ἐδέχθη πλείστους ἐκ τῶν πολιτῶν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἔνθα ἠκούσθη ἢ ὁ Πανηγυρικός του· "ὅτι ἡ Κύπρος ἀπὸ ἐξαετίας εὐημερεῖ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Κυριαρχίαν, ὅτι τὸ ἐμπόριον εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ἀνάπτυξιν, καὶ ἕν πρὸς ἕν ἠρίθμει τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς· τὸ κυριώτερον ὅμως τὸ εἰς μεγάλην μεγίστην ἀνάπτυξιν εὑρισκόμενον ἐλησμόνησε, καὶ τοῦτο ὑπενθυμίζομεν ἡμεῖς· ὅτι ὁ δημόσιος Κῆρυξ κ. Δάνδολος, καὶ τὸν λάρυγγα πλησιάζει νὰ χάσῃ δημοπρατῶν τὰς οἰκίας, ἐπαύλεις, μαγαζία πᾶν τὸ προστυχόν, ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς ἀριζήλου τύχης κατὰ τὰ λεχθέντα, κατοίκων τῆς Κύπρου. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἀνεπτύχθημεν πολὺ, παρὰ πολὺ, διότι ἐγνωρίσαμεν τόσα καὶ τόσα εἴδη εὐρωπαϊκῶν πιατῶν, τόσα καὶ τόσα εἴδη ἐλευθεριῶν (sic) τὰ ὁποῖα ἦναι ὅλως ἄγνωστα ἡμῖν, πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς· τί γίνεται τώρα ἄν μᾶς εἴπῃ τις ἐπειδὴ πωλεῖτε τὰ σπήτια σας, πωλεῖτε τὰ τζιφλήκια σας πωλεῖτε ὅτι ἔχετε. Καρκινοβατεῖτε; Βεβαίως· δὲν θὰ τὸ πιστεύσωμεν καὶ θὰ ἀπαντήσωμεν, ὅτι προσδεύομεν εἰς τὸν πολιτισμὸν, (sic) ὅστις ἀπαιτεῖ ἵνα ὁ ἄνθρωπος, ἦναι πάντοτε ἐλεύθερος, νὰ μὴ ἔχῃ πράγματα περιττὰ, καὶ νὰ ἦναι εὐκίνητος, ὥστε μὲ τὸ Ἄρις λάδι στὰ παπούτζιατου καὶ πτοὺ στὸν κίπτο αὐτου.

Ὥρσε τὰ ἀγαθὰ τῶν ποικιλοδιαφοροτρόπων ἀνυπτύξεων.

Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος ἐκεῖνον ἢ παιδεύει.

Ὁ Θεὸς ἀποστείλας τοὺς δαίμονάς του, τιμωρεῖ ἡμᾶς διὰ τῆς φοβερᾶς πληγῆς τοῦ Φαραὼ τὸ Χαρτοπαίγνιον.

Τὸ τυχηρὸν τοῦτο παιγνίδιον καταστρέφει τὸν ἄνθρωπον ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς, διότι ὅτιν χάνει δὲν τοῦ μένει τίποτε νὰ σκεφθῇ καὶ ὅταν κερδίζει ἀμέσως τὰ κέρδη του

εἰς πράγματα ὅλως περιττά, ὥστε αἱ ἐξ αὐτοῦ ζημίαι εἶναι πάντοτε ὑφιστάμεναι, τὰ δὲ κέρδη ὡς ἀράχνη διαλύονται. Νὰ ὑποφασίσω ἄρα γε νὰ συμφωνήσω μετά τινος ἰσχυριζομένου ὅτι τὸ χαρτοπαίγνιον εἶναι ἁπλοῦν ἐμπόριον τοῖς μετρητοῖς, ἢ ὅτι εἰς ὅλας τὰς τάξεις δύνασαι νὰ τὸ ἀπαντήσῃς; Ὄχι ὄχι δὲν πείθομαι εἰς ταῦτα ἀλλὰ θὰ θεωρήσω τὸ χαρτοπαίγνιον πληγὴν τοῦ Φαραὼ, μίαν τιμωρίαν ἀνωτέραν διὰ τῆς ὁποίας φαίνεται ἡ τρομερὰ ἀνάπτυξις τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ σύμφωνα μὲ τὸ προηγούμενον ἄρθρον· (τοιαύτη ἀγάπη εἶθε νὰ μᾶς ἔλειπε) ἀλλὰ ἡ πληγὴ ἡ τιμωρία αὕτη ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἢ ἡμεῖς προθύμως σπεύδωμεν νὰ ἐμβολιασθῶμεν ἐς ταύτης; δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖον. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὰ πεπολιτισμένα κράτη, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ καταγραμένον τοῦτο χαρτοπαίγνιον, ἡ φαραώνειος αὕτη πληγὴ ἥτις πολὺ πλησίον ἔχει τὴν γάγγραιναν τὴν ὁποίαν μᾶς φιλοδωρεῖ. Ἄρα λοιπόν. Εἰς κόρακας τὸ ἀποτρόπαιον χαρτοπαίγνιον.

Ζὶγκ Ζάγκ.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος"

Συγχώρησέ μου νὰ σοῦ πῶ ὅτι εἶσαι νάκκον ἀδιάντροπος διότι ὅτι δῆς κ' ὅ,τι ἀκούσῃς ἀμέσως πὸ κάτω 'ς τὰ πιστήρια ἢ τρίκκι τράκκα λ' εἰς τὰμμάτια κ' εἰς τ' αὐτιὰ τοῦ κόσμου· ἔν σωτίζεις μὲ μάλους, μὲ μιτζοὺς, μὲ προεστοὺς μὲ .....πρόσιξε διότι ἢ τῶν ἐφημεριδογράφων ἡ τιμωρία ἐφευρέθη· τοὺς προεστοὺς νὰ τοὺς κάμνετε νάκκον χαττῆρι· γιατὶ ὕστερα ἀφίνουνσας 'ς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ· δηλαδὴ κρατοῦν μὲν ἐκεῖνοι τὰ φύλλα, βάλλουν ὅμως ἄλλους πάνω ἀσᾶς τὰ τρέφουν πίσω· ἔν ἄκουσες τί ἔπαθεν ἕνας συνάδελφός σου προχτὲς (ἔχει κανέναν ἀνάισυ μῆνα) πὸ ἕνα προεστὸν, γιατὶ ἐδημοσίευσε μιὰν ἀλήθειαν δι αλόου του; μάθετο ἀπὸ μένα· ἔβαλε 4—5 πάνω ἢ τοῦ ἔτρεψαν τὰ φύλλα· ὂϊ βέβαια γιὰ νὰ τὸν ζημιώσῃ, διότι ἡ καμήλα πῶν τ' αὐτὶ δὲν κουτζόννεται, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ βλέπουν κ' ἐκεῖνοι τὰ καμώματά του· ἀμμὰ φασοῦλλι φασοῦλλι γεμόνει ἢ τὸ σακκοῦλλι· σήμερον ἕνας κι' αὔριον ἄλλος, πὸν παλλοὶ ἄϊ ν' ἔχα ἐμπρός μου κεῖνον τὸν σιόρ προεστὸν φτυσματιὰν ποῦ θελα νὰ τοῦ βάλω· ἢ τὸ περίτου γιατὶ μᾶς ἔδειξε μὲ τοῦτο, ὅτι ποττὲ δὲν θέλει νὰ γείνῃ ἄξιος νὰ τὸν ἐπαινέσουν ἡ ἐφημερίδες· ἂϊ γιαβροῦν πμοτικὴ κεφαλὴ καλάκα ποῦ κάμνει γιὰ ξεῖδι! κ' ἐκεῖνος τὴν ἔχει γιὰ φιπύραν!

Ἡ βλακία ἢ ἡ κουταμάρα, δύω μεγίστω κακὼ, πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγον· λέγει ὁ ἱερὸς Σατυριτὴς εἰς τὸ 10 κεφ. τῶν ἐξουδενουμένων του, ἀμμὰ εἰν' ἀλήθεια. Μακάρι νὰ μὶν φυσήσῃ Βορκᾶς, γιατὶ ἂν φυσήσῃ θὰ σκορπίσῃ τὸ κακὸν εἰς ὕλην τὴν Κύπρον.

12 τοῦ Μᾶ 1884.

Χίπης Ματιγίδης

μέλος μυστικῆς τινος ἀτυνομίας.

Ἐν Βηρυτῷ τῇ 21 Μαΐου 84.

Κύριε Τρουμπεττάρη.

Θέλω νὰ σᾶς ἐρωτίξω κάτι τι ἀδελφέ. Ἐσὺ καταλάβεις ποῦ ἔτσι πράγματι. Δὲν ὑπάρχει καμιὰ μαγιὰ ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ κόψῃ νακκουρὶ τὴν δύναμιν αὐτῶι τῶν γλωσσῶν, Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς;

Πρυχθὲς εἶδα ὅτι ὤαν ἐμαθε δύο Ἀγγλικὰ κ' ἔγεινε ἐγγλέζος ὡς τὰ μπούτια. Σήμερον νὰ σοῦ πῶ ἕνας ὁ ὁποῖος ἔκαμε 6 μῆνες σ' τὴν Ἀντιόχεια ς' ἔμαθι τριάμισυ γαλλικὰ (χαράστα γαλλικὰ) καὶ ἕνα μῆνα σ' ἕνα Μαλ-ἑζον ἀγγλικά. Αὐτὸς ἅμα δῇ ἕνα Γάλλον κάμνει τὴν περπατησιάν του γαλλικὴν, ἅμα δῇ ἕνα Ἄγγλον τὴν τοῦ Ἄγγλου, τυχαίνει ποῦ βλέπει Ἄγγλον καὶ Γάλλον μαζὺ, καὶ τότε παθαίνει σὰν τὴν μούλαν στὸ ἀλακάτι.

Ἄ μασκαραλλίκι ποῦ θὰ πάθωμεν. Ἔχασαν τὸν ππούσουλάν τους οἱ νίοι μας. Ὁ ἕνας φίλος χαιρετᾷ, ἐγγίζοντας τὴν μίττην τοῦ παστουριοῦ του στὸ καππελλήν του, ὁ ἄλλος χαιρετᾶ μὲ τὸν δάκτυλόντου γεμάτον ἀπὸ εἰκοσαρίσιμα δακτυλίδια.

Τὸ μασκαραλλίκκι ἔνει, ὅτι οἱ τζέπαις τοῦ γελλεκκιοῦ τους, γύρου, γύρου τοῦ χρόνου εἶναι σιδηρωμέναις, ὅπως τ' ὠστωὶς ἔστειλεν ὁ ράπτης. Μόνον κάθε Κυριακὴν νὰ ἠμπορῇς νὰ εὕρῃς ἀκανετὰ παραδάκια, διὰ τὸν πρωϊνὸν καὶ δηλινὸν, καφέν τους.

Ἐκείνος ποῦ σοῦ ἔγραψε προχθὲς γιὰ τὸν πρώτον ἐξίχασε νὰ σοῦ πῇ ὅτι προσπαθεῖ νὰ μιμηθῇ τὸν Ἀρχιτελώνην κ. Α. Μόρτον, ἀλλὰ, φίλε μου, ὁ δικός μας, δηλαδὴ ὁ τελευταῖος, δὲν τὸ πάει πίσω, διότι καὶ αὐτὸς θέλει νὰ κάμῃ τὴν περπατησιὰν τοῦ πρώην Ἀμερικανοῦ προξένου κ. Τσενόλα (Κόνσολα.)

Ἄρποτε ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ λυπηθῇ τὸν κόσμον του. Τὸ Τσιριπηλλί.

Λευκωσία 17 Μαΐου 84.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος"

Ἡ πόλις ἡμῶν εὑρίσκεται εἰς μεγάλην κίνησιν. Λέγεται ὅτι ὁ Σιάχης τῆς Περσίας φθάνει ἐσωνούπω εἰς τὴν Νῆσον, κύριον δὲ μέλημα αὐτοῦ ἔσεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πρωτεύουσαν, ἔνθα θέλει διαμείνῃ τινὰς ἡμέρας. Ὅθεν μεγάλαι ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν προετοιμασίαι γίνονται, κατάλογος δὲ συνδρομῶν ἠνοίχθη ἵνα ἡ ὑποδοχὴ γένηται ὅσον ἔνεστι μεγαλοπρεπεστάτη. Λέγεται δ' ἐπίσης ὅτι φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πολλὰ καὶ διάφορα παράσημα ὅπως ἀποτίμῃ, πολλοῖς τῶν ἐνταῦθα. Φήμη μάλιστα κυκλοφορεῖ ὅτι πολυσαρκώς εἰς κύριος ἔλαβεν ἐπισήμως ἰσχάτως τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Σιαχώτητος ἐνταῦθα, ὅστις, ὡς λέγουν, ἤρχισε καὶ τὰς διδαχὰς αὐτοῦ διὰ τοῦ "ἐλεύσεται γὰρ ὁ Μεσσίας δι' ἄλλης ὁδοῦ."

Βρὲ ἀδελφὲ, τί κατάστασι εἶναι αὐτὴ μὲ τὸν φίλον καὶ γείτονα ἡμῶν κύριον... μὲ τὴν μανίαν πόχει τοῦ πειράτου ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ;... Καθ' ἑκάστην ἀφιλτάτου τι (μᾶς ἐννοεῖ ὁ φίλος μας) διέρχεται διὰ τοῦ καταστήματός του συνεννοοῦνται, ἢ ἰδοὺ αὐτὸν ἀμέσως εἰς κίνησιν, κρατοῦν α ἐν ταῖς χερσὶ κατάστηχα καὶ "φόρα τὰ πανιά", διὰ ποῦ; "θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου". Ἡμεῖς, καθὼ ἀπειρότεροι, συμβουλεύομεν τὸν φίλον καὶ γείτονά μας νὰ παύσῃ διότι ὁ μὲν Ἰούλιος πλησιάζει, ὁ δὲ ναῦλος διὰ τὴν Σμύρνην εἶνε πολὺ ἀκριβός.

Ξεκοκκαλισμένος.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος ι'.

ἀνα—πυρα—δια, ἀναπαραδιά.

Λυτῆρες. Ν. Π. Λανίτου, Π. Χ. Μοδινὸς, Σ Μ. ἐκ Λιμησσοῦ. Ι. Γ. Μιχαηλίδης ἐκ Λευκωσίας.

Λύσις λογογρίφου

"Ὁ κύων ὅστις δάκνει θίλει δηχθῆ".

Λυτῆρες. Π. Χ. Μοδινὸς ἢ Μιχὴλ Δ. Φραγκούδη.

ΑΙΝΙΓΜΑ ια'.

Εἶμαι ὅπλον εἰς τὰς χεῖρας δύο φίλων πολεμίων,
διατρίχω δὲ ἀπαύστως τοῦ πολέμου τὸ πεδίον.
Ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς εὔμορφόν μου παλληκάρι
θὰ μὲ εὕρῃς ἕνα τόσον εἰς τὴν ῥίχνω σου γομάρι.

Λευκωσία. Ι. Β.

Ἐρώτησις γ'.

Γυνή τις ἑορτάζουσα τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς της ἔλεγε· "σήμερον ἑορτάζω ἐγὼ διὰ εἰκοστὴν φορὰν τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς μου, ἢ αὔριον ἑορτάζει ὁ πρωτότοκος υἱός μου διὰ πεντηκοστὴν φορὰν τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς του". πῶς γίνεται τοῦτο;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"